

UVOD

Marie je sedela v čakalnici bolnišnice. Težko je dihala. Prizadevala si je, da bi odvrnila pogled od ure na steni, vendar si ni mogla pomagati. Dvignila je glavo in videla, da je minilo pet minut. Znova je pogledala in minilo je še pet minut. Zdelo se ji je kot dve uri, ne pa deset minut. Čas se je vlekel. Nič se ji ni zdelo resnično. Čakanje in negotovost sta bila skoraj neznosna.

Malce prej so Peta, s katerim je bila petintrideset let poročena, odpeljali v operacijsko sobo na nujno operacijo srca. Kirurgi so ji rekli, da so optimistični, vendar je vedela, da ni nobenega zagotovila. Bila je prestrašena in izgubljena, predvsem pa se je počutila samo.

Bog, če me slišiš, je pomislila, prosim, čuvaj ga. Prosim, pošlji vojsko angelov, da ga bodo čuvali.

Nato je pomislila na sina, ki sta ga s Petom izgubila že pred leti, ko je bil še otrok. Ime mu je bilo Kerry. Že skoraj trideset let je minilo, odkar je odšel s tega sveta, toda Marie je še vedno čutila globoko povezanost med njima. V mislih se je rada pogovarjala z njim.

Kerry, je pomislila, če me slišiš, mi, prosim, pošlji znamenje. Pošlji mi znamenje, da bo s tvojim očetom vse v redu. Prosim, Kerry, tako me je strah. Zelo bi mi pomagalo, če bi vedela, da si ob meni in da paziš na očeta.

Čez pol ure je v čakalnico vstopila medicinska sestra. Videla je, da se Marie

živčno preseda, in stopila k njej. Vprašala jo je, ali ji lahko kaj prinese. Morda kaj iz kavarne?

»Zelo bi bila vesela kave,« je odgovorila Marie. »Brez sladkorja, samo malo mleka, ampak bom sama plačala.« Iz denarnice je vzela bankovec za pet dolarjev, ga izročila sestri in pristavila: »Najlepša hvala.«

Sestra se je čez nekaj minut vrnila s kavo v roki. Izročila ji je lonček in drobiž, ki je ostal od petih dolarjev. Potem se je nalahno dotaknila njene rame.

»Držite se,« ji je rekla. »Vem, da je čakanje naporno. Bog ima načrt. Nihče ni nikoli sam.«

Marie je sklonila glavo in zrla v svoje dlani, saj jo je sestrino sočutje ganilo.

V levem kotičku enega od bankovcev za en dolar, ki jih ji je dala medicinska sestra, je bilo s črnim flomastrom z velikimi črkami napisano ime.

KERRY

Marie je strmela vanj in z mežikanjem preganjala solze. Preplavilo jo je velikansko olajšanje. Olajšanje in ljubezen. V tistem trenutku je vedela, da je Kerry ob njej in da ji sporoča, da bo z njegovim očetom vse v redu.

Nenadoma je začutila, da spet lažje diha. Zahvalila se je Kerryju, da ji je poslal tako močno sporočilo, ter bankovec pospravila na varno in posebno mesto v denarnici.

Dve uri pozneje so v čakalnico prišli kirurgi in ji povedali, da je operacija uspela. Marie se je nasmehnila.

Ona je to že vedela. Sporočilo je že dobila.

*

Ime mi je Laura Lynne Jackson in sem jasnovidni medij. Ljudem pomagam vzpostaviti povezavo z Onstranstvom. In najprej bi vam rada povedala tole:

Za povezavo z Onstranstvom ne potrebujete jasnovidnega medija.

Ne razumite me narobe – vem, da lahko s svojim delom izjemno pomagam vsakomur, ki je odprt za to. Sporočila, ki jih posredujem iz Onstranstva, nam lahko prinesejo najglobljo radost ter v naše življenje vnesejo več smisla

in jasnosti. Usmerijo nas lahko na najvišje življenjske poti, za katere smo bili namenjeni.

Ljudi znam povezati s pokojnimi bližnjimi in s skupnim izvirom energije – sijajnim velikim mozaikom ljubezni in luči –, ki poganja naša življenja, kot jih nič drugega ne more.

Vse to so čudoviti darovi, in kadar jih lahko z nekom delim, mi to prinese neprimerljivo radost.

Toda v resnici ni treba, da z vami delim te darove. Ni treba, da za vas posežem po tej neverjetni moči. Ne potrebujete jasnovidnega medija, da bi prepoznali in sprejeli znamenja, ki jih jaz vidim kot skrivni jezik Univerzuma – obliko sporazumevanja, ki nas ves čas obdaja in nam je vsem na voljo.

Upam, da vas bo ta knjiga naučila razumeti ta jezik ter vam pomagala videti luč, kjer je bila prej tema, in smisel, kjer je bila prej zmeda. To znanje vam lahko pomaga spremeniti pot, vas potisne proti ljubezni, vam pomaga najti radost in nemara celo reši življenje.

Rada bi, da razumete, da je ta knjiga z razlogom prišla v vaše roke. Ni naključje, da zdaj berete te besede. To je vabilo iz Univerzuma. Prosim, vedite, da ne glede na to, kako so ta knjiga in te besede našle pot do vas, to ni bilo naključje.

Namenjeno vam je, da preberete te besede.

Osrednje načelo te knjige je, da nam Univerzum na pot pošilja ljudi, podatke in dogodke, ki jih potrebujemo. Obstajajo močne vodilne sile, ki nas usmerjajo proti srečnejšemu in pristnejšemu življenju.

Spoznala sem še eno resnico: vsak izmed nas ima ekipo luči – skupino nevidnih pomočnikov, ki se skupaj trudijo, da bi nas popeljali na našo najvišjo pot. To ekipo sestavljajo naši ljubljani, ki so odšli v Onstranstvo, naši duhovni vodniki (pogosto jim rečemo tudi angeli varuhi), višja angelska sfera in Božja energija, ki temelji na najmočnejši sili, kar jih je kdaj obstajalo: ljubezni.

Če boste odprli um in srce skrivnemu jeziku, ki ga uporablja vaša ekipa luči, boste začeli živeti drugače. Vaš odnos do sveta in Univerzuma bo postal drugačen: boljši, svetlejši, močnejši.

Ko se naučimo prepoznati številne načine, s katerimi se nam Univerzum oglašja, in jim začnemo zaupati, se zgodi veliki preskok, kot sem to poimenovala

sama. Gre za spremembo dojemanja, ki nas popelje do večje vključenosti, povezljivosti, živahnosti in strasti. Tedaj lažje dojamemo resnični smisel svojega obstoja. In naše potovanje postane veliko lepše in bolj smiselno.

Ko se boste naučili opazovati ta znamenja in sporočila, jih nikoli več ne boste mogli *prezreti*. Vedno bodo imeli moč, da vašo preteklost, sedanost in prihodnost navdajo z novim, globokim smislom ter vam s tem spremenijo življenje.

Naj vam povem še eno resnico: Univerzum se je zarotil, da nam pomaga, še preden so naše duše prispele na ta svet. Naše ekipe so že dolgo tu. Mi se moramo zgolj odpreti za sprejemanje teh sporočil ljubezni in usmeritev. Ko bomo to storili, bomo spoznali najmočnejšo resnico sveta – da nas Univerzum ves čas, tudi v najtemnejših dneh, ljubi, podpira in vodi.

In zdaj je ta knjiga v vaših rokah. Z razlogom. Z njo vas Univerzum vabi, da se povežete s svojo ekipo luči in odkrijete svoj najresničnejši, najpogumnejši in najsvetlejši jaz.

Preden začnemo, bi vam rada povedala nekaj o sebi. Sem žena in mama treh otrok. Skoraj dvajset let sem na Long Islandu v New Yorku na gimnaziji poučevala angleščino. Na Oxfordu sem študirala Shakespearja in bila sprejeta na dve vrhunski pravni fakulteti, vendar sem se odločila, da bom raje sledila svoji želji po poučevanju. Hkrati sem počasi sprejemala svoje zmožnosti jasnovidnega medija – nekoga, ki podatke o ljudeh in dogodkih zbira drugače kot s petimi čuti in ki se zna sporazumevati z ljudmi, ki so že zapustili ta svet.

Moje zmožnosti vključujejo jasnovidnost (dobivam vizualne informacije brez uporabe oči), jasnoslišnost (slišim zvoke brez uporabe ušes), jasnovednost (vem nekaj, česar po logiki ne morem vedeti) in jasnočutnost (občutim stvari na način, ki presega človeškega).

Poleg tega sem tudi medij, kar pomeni, da si z omenjenimi darovi pomagam pri sporazumevanju z ljudmi, ki so že zapustili Zemljo. Njihova sporočila posredujem pri dušnem branju, ko postanem kanal med Onstranstvom in človekom, za katerega berem (temu rečemo prejemnik). Postanem kurirka, pripomoček – sredstvo, po katerem se energija in informacije pretakajo z ene strani na drugo.

Na začetku so mi bile moje zmožnosti v breme – celo dvomila sem o njih –, zato sem se pozanimala, kako bi jih lahko dala preveriti. Prijavila sem se za

preizkus, da bi kot medij lahko prostovoljno pomagala fundaciji Družina za večno (Forever Family Foundation), neprofitni organizaciji, katere cilj je pomagati ljudem, ki žalujejo, še zlasti staršem, ki so izgubili otroke. Fundacija Družina za večno je do ljudi, ki se obrnejo nanje, zelo zaščitniška, saj so izjemno ranljivi, zato je njihov postopek izbiranja zelo strog. Opravila sem njihov preizkus in od leta 2005 prostovoljno delam zanje kot medij. Leta 2011 sem sodelovala v petkratno slepi presoji v osmih korakih, ki so jo opravili znanstveniki iz Raziskovalnega središča Windbridge v Arizoni. Postala sem ena od peščice certificiranih raziskovalnih medijev v Združenih državah. Odtlej sodelujem z znanstveniki, raziskujem skrivnosti medsebojne povezanosti in tega, kako zavest preživi telesno smrt.

O tem, kako sem naposled sprejela svoje zmožnosti, sem pisala v svoji prvi knjigi *The Light Between Us*. V njej sem zapisala zgodbe ljudi, ki so z mojo pomočjo odkrili, na koliko načinov so povezani z Onstranstvom – s prostranim mozaikom svetlobe, ljubezni in energije, ki obstaja onkraj naših petih čutov. Velik del knjige pa je govoril o meni in moji zgodbi. Tudi tokrat bom zapisala nekaj zgodb o osebnih povezavah, ki sem jim bila priča in ki sem jih sama doživela, toda ta knjiga je drugačna.

Ta knjiga govori o vas.

O poti, ki vas čaka.

Povezala vas bo z zelo preprosto, vendar močno mislijo – da vam Univerzum vedno pošilja znamenja in sporočila, ker se želi povezati z vami in vas usmeriti na višjo življenjsko pot. Pripovedovala bo o tem, kako večkrat prezremo številne čudežne in čudovite resnice ter kako jih z drobnim, a pomembnim premikom v dojemanju lahko začnemo opazati.

OPOMBA O IZRAZIH

Preden začnete prebirati zgodbe v knjigi, bi rada razložila pomen nekaterih izrazov, ki jih uporabljam.

Znamenje je sporočilo, ki vam ga je poslal Univerzum.

Univerzum je pojem, s katerim opisujem Božjo energijo – vseobsegajočo

silo ljubezni, ki nas vse povezuje in katere del smo vsi. Univerzum vključuje tudi angelsko sfero, duhovne vodnike in naše bližnje, ki so odšli v Onstranstvo.

Onstranstvo je preprosto rečeno kraj, kamor gredo naši bližnji, ko nas zapustijo, in kjer bivajo naši duhovni vodniki, ki nas čuvajo. Za številne ljudi so to nebesa. Onstranstvo je naš pravi dom. Kraj, kamor se bomo nekega dne vsi vrnili. Tam vlada zgolj in samo ljubezen.

Znamenja so sporočila iz Onstranstva. Lahko pridejo iz različnih virov – od naših pokojnih bližnjih, naših duhovnih vodnikov in Božje energije. Vsi ti sestavljajo ekipo luči, ki jo ima vsak od nas in ki vsak dan dela za nas.

Onstranstvo se nam najprej oglasi s pomočjo **splošnih znamenj**: predmetov, živali ali dogodkov, ki nas zdramijo, da v stvareh vidimo pomen, ki bi ga sicer prezrli. Splošna znamenja so lahko kovanci, ptice, metulji, srne, številke in električne motnje, kot so med drugim prazna mobilna sporočila. V sušilnem stroju najdeš kovanec, ki stoji na robu, ko ravno razmišljaš o nekom in ga pogrešaš (prav to se je zgodilo meni). Metulj za trenutek pristane na tvoji roki na tvoj rojstni dan. Mimo tebe se pelje avtomobil z registrsko tablico, na kateri je rojstni datum tvojega bližnjega, ki je odšel s tega sveta in o katerem si ravno razmišljal. Na obletnico odhoda bližnjega s tega sveta dobiš prazno sporočilo na mobilni telefon.

Še eno splošno znamenje je nekaj, čemur bi lahko rekli smiselno naključje ali **sinhronost**. Sinhronost razkriva našo prirojeno in dejavno povezanost z ljudmi in svetom okoli nas. Pomisliš na nekoga, in nenadoma se pojavi pred teboj. Zamrmraš si svojo najljubšo pesem, in nenadoma jo zaslišiš po radiu. Rešuješ križanko in rešitev, ki jo iščeš, se prikaže pri poročilih na televiziji. Vse te stvari se lahko zgodijo, ne da bi mi prosili zanje ali jih pričakovali.

Drugačna od splošnih znamenj pa so znamenja, za katera izrecno prosimo – predmeti, podobe, besede ali fraze, naj bodo še tako nenavadni ali na videz nepomembni. To je skrivni jezik, ki ga lahko soustvarjamo z Onstranstvom.

Sama sem ta jezik soustvarjala na več načinov. Duhovne vodnike običajno prosim za pomaranče. Bližnje, ki so odšli s tega sveta, prosim za pasavce, podzemskie svinjke in mravljinčarje, ki jih izberem zato, ker so dovolj redki in jih težko spregledam. Z očetom, ki je ne tako dolgo tega odšel na drugo stran, imava znamenje Elvis Presley. Ta knjiga vam bo pokazala, kako lahko

sestavite svoj jezik z Onstranstvom, da znamenj ob prikazu ne boste zgolj prepoznali, pač pa tudi občutili izjemno moč, ki jo prinašajo!

Morda se sprašujete, kako lahko verjamemo, da je znamenje res znamenje, ne pa samo srečno naključje.

Švicarski psihoanalitik Carl G. Jung je pojem *sinhronost* skoval kot opis navidezno smiselnega naključja. Fascinirala ga je misel, da dogodki v našem življenju niso naključni, temveč ponazarjajo resnico, da smo vsi del globljega reda – združene, univerzalne sile, ki jo je poimenoval *unus mundus*, kar po latinsko pomeni »en svet«.

Veliko je študij in razprav o pomenu naključij. Nekateri znanstveniki, na primer psiholog dr. Kirby Surprise, so preučevali tako imenovane **sinhrono dogodke** in sklenili, da nimajo drugega pomena od tega, ki jim ga pripisemo sami.

Drugi znanstveniki, raziskovalci in filozofi pa o tem niso tako zelo prepričani. Dr. Bernard D. Beitman, profesor psihiatrije na Univerzi v Virginiji, je želel celo vzpostaviti novo interdisciplinarno področje, poimenoval ga je veda o naključjih, da bi raziskal resnico, ki se skriva za sinhronimi dogodki. Preprosta domneva, da so naključja slučajna, namiguje, da so po svoji naravi nesmiselna ali brez pomena. Dr. Beitman je dejal: »Brez dokazov, ki bi to podprli, ta domneva ne more biti znanstvena.«

Vsakdo se v času svojega življenja sam odloči, kaj mu ti sinhroni dogodki – ta čarobna naključja – pomenijo. So naključja? Ali so znamenja? Vse je stvar osebnega prepričanja.

Glennon Doyle, pisateljica in svetlobna delavka, ki me navdihuje s svojim delom, je dejala: »Vera je zaupanje v nevidni red stvari.«

Jaz vem, kaj verjamem. Vse življenje se že trudim razumeti svoje zmožnosti in že stotinam ljudi sem izvajala dušno branje. Videla in izvedela sem dovolj, da lahko sklepam, da so znamenja zelo resničen pojav. Moja vera v ta jezik povezanosti je neomajna.

Ne morem navesti točno določene znanstvene študije, ki kategorično dokazuje, da je to res. Lahko pa vam pokažem dokaze, ki so prepričali mene – izjemne, močne zgodbe ljudi, ki so odprli srce in um novemu načinu gledanja

na svet in so doživeli véliki preskok, ki jim je spremenil življenje. Videla sem, kako so se premaknili na višjo in bolj pisano življenjsko pot – in v zameno delijo svojo čudovito luč s svetom okoli sebe. Bila sem priča, kako so se ljudje povezali s svojimi ekipami luči v Onstranstvu, da so lahko končno doumeli čudovito resnico Univerzuma.

Vsi smo listi na različnih vejah istega drevesa.

Nikoli nismo sami.

Življenje vsakega posameznika je zelo pomembno.

Za vedno smo povezani drug z drugim ter z lučjo, ljubeznijo in energijo Univerzuma.

Zemlja je šola, v kateri se vsi učimo skupne lekcije o ljubezni. Smo duhovna bitja in tu smo, da bi se učili o povezanosti in prijaznosti. Ko zaupamo v resnični obstoj znamenj, se začnemo te lekcije učiti hitreje ter na najlepši in najbolj izpopolnjujoč način. Dejansko *vidimo* to povezanost. Začnemo razumovati, da je to, da prav v tem trenutku živimo na Zemlji, velik dar – in da naše odločitve ne vplivajo le na naše življenje, temveč tudi na veliki mozaik luči in energije, ki je naš svet.

Zato sem napisala to knjigo. V vaših rokah je zato, ker verjamem, da nam je namenjeno, da se skupaj podamo na pot do bolj čuječnega, pozornega in smiselnega življenja. Namenjeno nam je, da s svojo najresničnejšo lučjo polno in pogumno svetimo v svet.

SMRT SPLOH NI POMEMBNA

Smrt sploh ni pomembna.

Ne šteje nič.

Le stopil sem v sosednjo sobo.

Nič se ni zgodilo.

Vse je, kot je bilo.

Jaz sem jaz in vi ste vi

in naše ljubeče skupno življenje je nedotaknjeno,

nespremenjeno.
Kar smo si bili, smo si še zdaj.

Pokličite me po starem, znanem imenu.
Govorite o meni sproščeno kot vedno.
Ne spreminjajte tona.
Ne silite se z resnobo ali žalostjo.

Smejte se našim šalam, kot smo se vedno.
Igrajte se, smehljajte se, mislite name, molite zame.
Enako pogosto govorite moje ime.
Izgovarjajte ga brez napora, brez ostankov senc.

Življenje pomeni isto kot prej.
Tako je, kot je vedno bilo.
Vse se nadaljuje brez prekinitve.
Kaj je smrt drugega kot zanemarljivo naključje?

Zakaj bi bil daleč od srca, če sem daleč od oči?
Čakam le na vas, na čas,
nekje zelo blizu,
tik za vogalom.

Vse je dobro.
Nič ni ranjeno; nič ni izgubljeno.
Kratek trenutek, pa bo vse kot prej.
Kako se bomo smejali tegobam slovesa, ko se spet snidemo!

HENRY SCOTT-HOLLAND

PRVI DEL

VEDNO
Z NAMI

Prvič v življenju se mi je posvetilo: na svetu
je vse ena sama skrivnostnost, skriva se za
tkivom naših pustih težkih dni in svetlo sije,
mi pa se tega sploh ne zavedamo.²

SUE MONK KIDD

2 Kidd, Sue Monk. *Skrivno življenje čebel*. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2007. Prevedla Darja Divjak.

Pojdi na sprehod in si oglej svet okoli sebe. Drevesa in hiše, nebo in oblake, avtomobile, prometne znake in mimoidoče. Ko za trenutek upočasnimo ter si resnično ogledamo lepoto in prizore v svetu okoli sebe – ko postanemo bolj čuječni –, se lahko bolj zavedamo, kakšno srečo imamo.

Kaj pa, če ob dolgem, čuječnem gledanju sveta okoli sebe dejansko ne vidimo vsega? Kaj če vidimo samo del tega, kar v resnici obstaja? Kaj če smo prezrli eno celo plast resničnosti?

In kaj, če bomo že s tem, ko bomo srce in um odprli novemu besedišču videnja in razumevanja, zagledali veliko širšo sliko? Kaj če bo svet nenadoma postal veličasten mozaik povezav, znamenj, luči in ljubezni, ki so vsi vtakani v običajno tkivo življenja, kakršnega smo tako vajeni?

Zgodbe v nadaljevanju govorijo o ljudeh, ki so storili prav to – o ljudeh, ki so odprli svoje srce in um ter odkrili čudovit nov način gledanja sveta okoli sebe.

Ko so te stvari videli, jih nikoli več niso mogli prezreti. Za vselej so bili spremenjeni. In to se je pokazalo za nekaj čudovitega.

Tudi tebi se lahko zgodi nekaj čudovitega.

1

POMARANČE

S te že kdaj doživeli enega tistih trenutkov, ko si tik pred tem, da storiš nekaj pomembnega in si daleč zunaj svojega območja ugodja, veliko je na kocki in pod hudim pritiskom si, ti pa si namesto vsega pozitivnega, kar bi lahko razmišljal, ponavljaš: *Kaj vendar počnem tukaj?*

Take trenutke sem že doživela. Večkrat, kot sem pripravljena priznati. Kmalu po izidu knjige *The Light Between Us* so me prosili, naj pripravim govor za velik poslovni dogodek v Kaliforniji. Takoj sem razumela, da me Univerzum poziva, naj prenesem sporočilo Onstranstva, in bila sem popolnoma ponižna in počaščena.

Pred šeststotimi hollywoodskimi pomembnimi in vplivnimi ljudmi sem morala stopiti na oder in povedati nekaj, kar jih bo ganilo, izzvalo in navdihnilo. Ne samo to; oder sem si delila s prekaljenimi, mogočnimi govorniki, med katerimi je bil tudi nekdanji predsednik Združenih držav Amerike! Še nikoli prej me niso povabili k čemu takemu. In ker me je Univerzum izbral za to nalogo, sem čutila tudi pritisk, da jasno prenesem njegovo sporočilo. Onstranstva nisem hotela pustiti na cedilu.

Začuda me ni bilo strah. Sicer sem bila živčna, a hkrati navdušena. *Hotela* sem stopiti na oder. *Hotela* sem počastiti sporočilo, ki sem ga dobila od

Onstranstva. Postavila sem se pred ljudi in povedala svoj govor. Šele ko sem odhajala z odra, se mi je utrnilo vprašanje: *Sem resnično počastila sporočilo Onstranstva, kot bi morala? Sem bila dovolj dobra?*

Vedela sem, da me je Onstranstvo usmerilo na to pot, vendar sem še vedno hrepenela po potrditvi. Ko sem sedela v zaodrju, sem misli usmerila k Onstranstvu in ga prosila za znamenje, da sem ustrezno prenesla njegovo sporočilo.

Univerzum sem prosila, naj mi pošlje pomarančo.

Za to sem ga prosila – za eno pomarančo.

Če mi bo Univerzum na pot poslal pomarančo, bom vedela, da sem natanko tam, kjer moram biti, in da delam, kar moram delati. Vedela bom, da sem dobro predala njegovo sporočilo.

Ko se je predavateljski del dogodka zaključil, so vse govornike in poslušalce povabili na velik odprt prostor, kjer so postregli s kosilom. Stopila sem okrog vogala in zagledala velike lesene mize, ki so vodile v glavno jedilnico. Tam so stale samo za okras, da bi ustvarile vzdušje, in običajno so take mize polne svežega cvetja, rastlin ali kakšnih drugih lepih aranžmajev.

Ampak ne tistega dne.

Tistega dne so bile polne pomaranč. Ne le peščice pomaranč. *Bilo jih je na tisoče.*

Hočem reči, bile so povsod. Nakopičene so bile pri vhodu, zložene zraven pultov s hrano in prav na vsaki mizi. Bilo je osupljivo. Razumski človek bi seveda rekel: *Že, ampak veliko preden si ti prosila za to znamenje, se je nekdo odločil, da bo pomaranče uporabil kot rdečo nit dekoracije.*

Jaz jih nisem videla tako. Zame so bile čudovita potrditev. V molitvi sem vselej prosila Onstranstvo: »Uporabi me tako, kakor lahko najboljše služim kot orodje ljubezni in ozdravljenja na tem svetu. In prosim, vodi me na tej poti.« In ti tisoči pomaranč so bili prav to – znamenje. Univerzum mi je povedal: »Si članica te ekipe in opravila si svojo nalogo. Odigrala si svojo vlogo. Hvala.«

Ko sem zagledala pomaranče, sem hlasknila za zrakom, se nasmehnila in zajokala. Veste, prosila sem za eno samo pomarančo, Univerzum pa mi jih je poslal na tisoče. *Tako* ljubljeni, podprti in preskrbljeni smo.

Pomaranče so mi potrdile štiri resnice:

Nenehno nas čuva ekipa luči.

Ljubljeni smo.

Vsi smo povezani in vključeni v poti drugih ljudi.

Ko prosiš za znamenja iz Univerzuma, ti Univerzum odgovori.

Zame so bile pomaranče presenetljivo jasen dialog – prosila sem in Univerzum je odgovoril. Toda take prošnje in odziva ni vedno lahko videti. Zmeda in dvomi, strah in trušč, ki spremljajo vsakdanje življenje, lahko zameglijo našo zmožnost dojemanja stvari, ki niso tako očitne.

V nadaljevanju boste brali zgodbe o ljudeh, ki niso bili tako prepričani o tem, kar so videli. Nekateri niso niti verjeli v možnost sporazumevanja z Onstranstvom, toda doživetja, ki vam jih bom tu opisala, so za vedno spremenila njihovo mnenje in pogled na svet. Vsakdo ima drugačno potovanje. Nekateri ljudje so večji dvomljivci od drugih in potrebujejo več potrditev. Nekateri takoj začutijo ljubezen in oporo ter se hitro naučijo uporabljati skrivnostno moč znamenj za to, da spremenijo in osmislijo svoje življenje.

Vsem zgodbam je skupno to, da so znamenja pogosto kaj preprostega ali navadnega. To so predmeti iz vsakdanjega življenja, ki jih običajno sploh ne opazimo. Na primer pomaranča. Ampak ko navaden predmet, frazo, pesem ali številko izberemo za znamenje, ustvarimo način za vzpostavitev povezave.

Znamenja obstajajo. Potrditve obstajajo. *Ljubezen* obstaja. Samo naučiti se jo moramo sprejeti.